

BAGASO*

1.

Imperi dels ulls, ara que trema
l'espai
i s'esllavissa

el temps com porcel·lana.

He deixat lluny
l'or i les runes,
el resplendent
desert i la cansada

memòria sense vels;

ja només vull
restar per sempre en la cosa mirada.

**bagaso*: aiguardent portuguès.

2.

On les lleones baven set i silenci,
altre cop esper l'instant de les estàtues,
quan amb un gest horrible i delicat,

les donzelles de pedra
abandonen llurs altars

i els cecs guerrers disparen llurs sagetes
cap al cor quiet d'un cel trontollejant.
He deixat lluny
els ports del més-enllà
on el marbre floreix als límits de la història,
l'alta Sintra
dreçant-se irreal entre bromalls esparsos.
Som de bell nou

a l'illa sepulcral
on recalen les errants
sirenes de la nit,
sojant entre les creus
els malsons dels morts,
escoltant, de cap al tard,

entre les negres branques fremir la ponentada.